

Vad julhögtiden betyder för mig

För mig innebär julen en öppen hemlighet, förstådd av ett fåtal – om ens av någon – och omöjlig att beskriva utom i Kristen Vetenskap. Kristus föddes inte av köttet. Kristus är Sanning och Livet, född av Gud – född av Ande och inte av materie. Jesus, den galileiske profeten, föddes av jungfru Marias andliga tankar om Liv och dess manifestation.

Gud skapar människan fullkomlig och evig till sin egen avbild. Alltså är människan fullkomlighetens sanna bild eller idé – ett ideal som inte kan falla från sin inneboende enhet med gudomlig Kärlek, från sin fläckfria renhet och ursprungliga fullkomlighet.

Enligt materiell uppfattning firas julen till minne av ett mänskligt, materiellt, dödligt barns födelse – ett barn som föddes i ett stall och lades i en krubba mitt bland får och boskap i en judisk by.

Detta Jesusbarnets anspråkslösa ursprung svarar inte på långt när mot min uppfattning av den evige Kristus, Sanningen, som aldrig föds och aldrig dör. Jag firar julen med min själ, min andliga uppfattning, och högtidlighåller på så sätt att Kristus, undfångnen av Ande, av Gud och inte av en kvinna, har trätt in i mänsklig förståelse – som Sanningens födelse, när gudomlig Kärlek dagas och bryter fram över materiens och det ondas dystra mörker med det oändliga varandets härlighet.

Mänskliga doktriner eller hypoteser eller vag mänsklig filosofi erbjuder föga gudomlig strålgång, gudomlig närvaro eller makt. Julen är för mig en påminnelse om Guds stora gåva – Hans andliga idé, människan och universum –, en gåva som så till den grad går utöver ett dödligt, materiellt världsligt givande, att den uppsluppna glädje, de dåraktiga ambitioner, den rivalitet och den ritual som utmärker vårt vanliga julfirande framstår som ett mänskligt gyckelspel som efterapar verklig tillbedjan till åminnelse av Kristi ankomst.

Jag älskar att fira jul i stillhet, ödmjukhet, välvilja och kärlek till nästan – att låta god vilja mot människan, värtalig tystnad, bön och lovprisande uttrycka min uppfattning av Sanningens framträdande.

Det storslagna i denna Kristi födelse uppenbarar oändligt många betydelser och ger mångfaldiga välsignelser. Materiella gåvor och tidsfördriv tenderar att utplåna den andliga idén i medvetandet och därigenom lämna oss ensamma och utan Hans härlighet.

Swedish translation/Svensk översättning
© 1996 The Christian Science Board of Directors
Alla rättigheter förbehållna

Läs en svensk översättning, på <http://www.kristenvetenskapsharold.com>

What Christmas means to me

To me Christmas involves an open secret, understood by few — or by none — and unutterable except in Christian Science. Christ was not born of the flesh. Christ is the Truth and Life born of God — born of Spirit and not of matter. Jesus, the Galilean Prophet, was born of the Virgin Mary's spiritual thoughts of Life and its manifestation.

God creates man perfect and eternal in His own image. Hence man is the image, idea, or likeness of perfection — an ideal which cannot fall from its inherent unity with divine Love, from its spotless purity and original perfection.

Observed by material sense, Christmas commemorates the birth of a human, material, mortal babe — a babe born in a manger amidst the flocks and herds of a Jewish village.

This homely origin of the babe Jesus falls far short of my sense of the eternal Christ, Truth, never born and never dying. I celebrate Christmas with my soul, my spiritual sense, and so commemorate the entrance into human understanding of the Christ conceived of Spirit, of God and not of a woman — as the birth of Truth, the dawn of divine Love breaking upon the gloom of matter and evil with the glory of infinite being.

Human doctrines or hypotheses or vague human philosophy afford little divine effulgence, deific presence or power. Christmas to me is the reminder of God's great gift, — His spiritual idea, man and the universe, — a gift which so transcends mortal, material, sensual giving that the merriment, mad ambition, rivalry, and ritual of our common Christmas seem a human mockery in mimicry of the real worship in commemoration of Christ's coming.

I love to observe Christmas in quietude, humility, benevolence, charity, letting good will towards man, eloquent silence, prayer, and praise express my conception of Truth's appearing.

The splendor of this nativity of Christ reveals infinite meanings and gives manifold blessings. Material gifts and pastimes tend to obliterate the spiritual idea in consciousness, leaving one alone and without His glory.